

rajzolója, mely Ferenc József, a mindenható császár és az uralkodásra váró, a hatalmat valósággal sóvárgó Ferenc Ferdinánd, a trónörökös, között fennállott.

Eöttevényi érdekes könyve világosan tárják elénk az 1914–18-iki nagy világháború előzményeit is, melyeknek következménye volt a sarajevói tragédia, annak következményei pedig a világháború és az azt követő szomorúemlékű kényszerbékék.

Ferenc Ferdinánd életének, korának és törekvéseinek a megrajzolásánál Eöttevényi igen nagy forrásanyagot tanulmányozott át, figyelmét semmi sem kerülte el, amit munkája megírásánál fel nem használhatott volna. Ő maga említi bevezetőjében, hogy még több adat is rendelkezésére állhatott volna, ha azok a számára hozzáférhetőek lettek volna. A trónörökös meggyilkolása után ugyanis Ferenc József parancsára mindazokat az iratokat, amelyek a trónörökös levelezését, vagy hivatalos jellegű nyilatkozatait foglalták magukba, zár alá helyezték és ezekhez csak attól az időponttól számított 50 év múlva, tehát 1964-ben lesz szabad hozzányúlni.

Eöttevényi munkája világosan állítja elénk az Osztrák-Magyar Monarchia nagyratörő és hatalmas politikai koncepciókat elgondoló trónörökösét. A még feltárandó forrásanyag adhat még sok érdekes részletet és még sok hiányzó anyagot a trónörökös még teljesebb megismeréséhez, azonban már is megnyugodhatunk abban, hogy az Eöttevényi által megrajzolt Ferenc Ferdinánd-portré alapvonásai és színei helyesek és maradandó értékűek.

Firbás Oszkár

Noszlopi László, Emberismeret és emberekkel való bánás. Pantheon kiadás. 247 l.

A modern lélektani kutatás idevágó eredményeit szerző világos, könnyen áttekinthető összefoglalásban nyújtja a művelt nagyközönségnek. S tekintve, hogy ezek az ismeretek valóban »sorstudomány« elemek, nagy érdeklődéssel nyúl a könyv után mindenki, akinek emberekkel van dolga és ismerni szeretné őket. — A könyv első felében a lélektani kutatás ágait és alapfogalmaiát fejti ki a szerző, majd az élettárs megválasztásának kérdéséről és a házasság művészetéről értekezik, azután az emberkiválogatás és ezzel kapcsolatban az emberismeret esélyeit mérlegeli. Kutatgatja a boldogulás és érvényesülés titkait is, vizsgálgatja a társasélet és a társaságbeli ember lélektanának tényeit. Így jut el azután a másokra való ráhatás, a nevelés lélektanára, tehát az emberekkel való bánás fejezetéhez. — Noszlopi László óva int attól, hogy ezekben a látszólag mindenki számára könnyen hozzáférhető életkérdésekben felületesen állástfoglaljunk és tudománytalan következtetéseket vonjunk le, könnyelmű jóslásokba bocsátkozzunk. A lélektani kutatásnak nagy körültekintéssel, komoly elmélyedéssel lehet csak ezekhez a kérdésekhez nyúlnia; életbölcsessel kell megtennie és elméleti felkészültség mellett jószággal és szeretettel kell az ember és az élet titkait kutatnia. Így jut el Noszlopi László világos ténymegállapításoktól emberszerető meleg világnézeti értékelésekig, melyek könyvét igazi vezetőfonallá teszik az emberekkel foglalkozók, tehát mindenki számára.

— mm —